

и (папа-та) може да располага както ще съ тѣхъ; 5) Народъ-тъ да не прочита св. книгъ; 6) Библия-та, наричана Булгата, да се почита и приема за Боговдѣхновеннѣ; 7) Дѣла-та въ спасеніе-то сѣ нуждны, като награда за прѣподаваемъ-тъ благодать; 8) Законопрѣстѣпление-то, по забравяніе или незнаяніе и сѣмняваніе, не е грѣхъ; 9) Извършваніе-то на тайнства-та е полезно само защото-то се е свършило (*ex opere operato*), макаръ и да не ги върва тоя, надъ кой-то се извършватъ.

Въ обряды-ты и пакъ се въвели слѣдующы-ты нововъведенія: 1) Прѣсенъ хлѣбъ, намѣсто — съ квасъ, да се употребява въ евхаристіѣ; 2) Міряне-ти, да се причастяватъ само съ тѣло-то на І. Христа, и да може да се служи за сякого особитѣ службѣ или Миссѣ; 3) Все на единъ и сѣщѣ жертвенникъ, въ единъ и сѣщѣ дѣнь, на единъ и сѣщѣ прѣстолъ; а по-нѣкогажъ въ едно и сѣще врѣмя и надъ нѣколко прѣстола тамъ, да се извършватъ нѣколко миссы, и тогава само обща-та става съ гласъ, да слуша сякой, а другы-ты — мълчешкомъ тайно; 4) Латинскый само языкъ да се употребява въ Богослуженіе; 5) Индулгенціи-ты или разрѣшаваніе-то отъ черковны-ты епитиміи съ пары.

§. 96. Іераршія-та на Западнѣ-тъ черковѣ; нейно-то състояніе прѣдъ X-ый до XVII-ый вѣкъ. Кардинали-ти и власть-та имъ. Доминиканскый и Францисканскый ордени. Инквизиція-та.

Папы-ти ако и да сѣ имали, прѣзъ X-ый вѣкъ още себе-си за по-горни отъ сякѣ власть на земѣ-тъ, та се старали да си присвоятъ право-то сами да сѣдятъ сичкы-ты, нѣ дебела-та имъ безправственность, своеволия-та на клера имъ и необузданность-та на народа скоро накарали царіе-ты да ги подчинятъ подъ власть-тъ си и правила-та на Съборы-ты. Тѣй Отонъ І-ый Великый свалилъ по прѣдварително-то осѣждане на Римскыя Съборъ, отъ папскыя прѣстолъ Ивана XII-ый, и въскачилъ на мѣсто-то му Льва VII-ый (963 г.); издалъ още и закона въ кой-то народъ-тъ и клеръ-тъ се задѣлжывали съ клѣтвѣ, да не могатъ вече да избиратъ сами ни папѣ, ни архиепископъ, ни пакъ епископъ безъ царско-то съизволеніе. Това сѣ пазило и при прѣмници-ты му Отона II-ый и III-ий.

Нѣ послѣ, прѣзъ XI-ый вѣкъ Римска-та Іераршія пакъ се съвзѣла и достигнѣла до най-върховныя стѣпень на свѣтскѣ-тъ си власть. Тѣй папа Венедиктъ IX-ый задѣлжилъ Полшѣ, да му плаща